

**Falsk flag; 'fake news';
regimeskifte i
Washington: Afsløret som
'Made in London'
Helga Zepp-LaRouche i
Schiller Institut
Strategiske Webcast, 19.
april, 2018; pdf**

Jeg ville ønske, at fornuft ville indtræde i hovedet på nogle af de europæiske regeringer, og at de simpelt hen ville gå sammen i fællesskabet. Jeg har ikke set noget tegn på dette. Faktisk har den tyske EU-kommissær for budget og menneskelige resurser, Günter Öttinger, netop sagt, at Europa ikke bør være »fort Europa«, men at vi bør bringe udvikling til Afrika. Men så sagde han, at vi bør gøre dette for ikke at overlade det afrikanske kontinent til kineserne, som blot ville forfølge deres egne, egoistiske mål. Og så længe denne idiotiske tankegang er fremherskende, tror jeg ikke, der findes nogen løsning.

Folk bør indse, hvad det er, Kina gør, og holde op med at have disse fordomme. For, hvis man sammenligner den moralske kvalitet af det, Kina gør for sit eget folk og for andre nationer, så er det himmelvidt overlegent i forhold til det, Vesten foretager sig.

Briterne satser på konfrontation med Rusland i overensstemmelse med 'The Great Game' – det store spil; Det er modbydeligt og usikkert og kan give bagslag

Leder fra LaRouchePAC, 27. marts, 2018 – For enhver, der ikke er en sinke, er den modbydelige natur af premierminister Theresa Mays og kohorters Skripal-forgiftnings- og anti-Ruslandsmobilisering en åbenlys »Great Game«-manøvre for at forhindre den potentielle realisering af en amerikansk-russisk hældning over mod »Nye Silkevejsrelationer«, for fred og for udvikling. Hele Mays anti-russiske, internationale mobilisering er blot en ny fase af det igangværende Trump-gate kupforsøg, med det formål at bringe det amerikanske præsidentskab til fald. Briterne er ligeledes i centrum for gennemførelsen af denne fase: MI6, Christopher Steele, Richard

Dearlove, Sir Andrew Wood, Robert Mueller og andre håndlangere.

Der er ingen legale belæg for Theresa Mays kampagne for at anklage Rusland for forgiftningen i Salisbury den 4. marts – ingen beviser, ingen analyse, ingen juridiske standarder. May selv var politisk på vej ned og ud, inden for ganske få dage, indtil denne beskidte operation blev lanceret; og nu forventes verden at hylde hende som en »anti-Ruslands-heltinde«.

»Det er modbydeligt; det er usikkert«, sagde Helga Zepp-LaRouche i dag og bemærkede, at dette tydeligvis er briterne, der anstifter konfrontation. »Vi kan få det til at give bagslag«, sagde hun. Hold fast i sandheden og brug ethvert middel til at afsløre den onde hensigt og dens gerningsmænd.

Det er rent strategisk meget vigtigt, at den russiske viceudenrigsminister Sergei Ryabkov i dag gentog, at den forpligtelse stadig er aktiv, som fornylig blev indgået af den russiske præsident Vladimir Putin og præsident Donald Trump, til en dialog om stabilitet og sikkerhed. Det forholder sig således, på trods af gårsdagens amerikanske, pro-britiske ordre til udvisning af 60 russiske diplomater og lukning af det russiske konsulat i Seattle. Ryabkov sagde i dag, rapportret i Sputnik, »Vi har brug for denne dialog, præsidenterne for vore lande talte om det i en telefonsamtale for et par dage siden. Vi opgiver ikke denne dialog, vi vil bevare den.« Herudover fordømte Ryabkov USA's udvisninger.

I løbet af de seneste 24 timer har ledere i andre lande udtalt sig imod denne briternes 'udsmidning af bumser'. Den østrigske kansler Sebastian Kurz sagde i dag, at hans nation ikke ville udvise russiske diplomater. Han sagde, at Østrig traditionelt er et neutralt land; det er en bro mellem Øst og Vest. Diplomater er velkomne og nødvendige i Østrig.

Der høres også udtalelser imod det britiske/EU-fremstød for konfrontation med Rusland internt i selv Tyskland, og

ligeledes i Italien. Det rapporteres, at på EU-topmødet for statsoverhoveder i Bruxelles den 22.-23. marts, fremlagde May og den tyske kansler Angela Merkel krav om nye, skrappe sanktioner mod Rusland, men at dette blev blokeret som værende forkert af den italienske premierminister Paolo Gentiloni. Dernæst rejste han hjem, og på trods af, at han er afgående leder, udviste han to russiske diplomater og demonstrerede således det intense pres, der lægges på de europæiske ledere af briterne og deres kohorter internt i USA. Denne handling blev prompte fordømt af andre i Italien som værende forkert og som en »præmatur« dom.

Torsdag vil Trump besøge det nordøstlige Ohio for at tale om infrastruktur. Dette er i hjertet af Rustbæltet, som ville blive transformeret til et kraftcenter under betingelser, der afgøres af USA's samarbejde med USA og Rusland og Kina under Bælte & Vej Initiativet, og med [LaRouches Fire Love](#).

Foto: Premierminister Theresa May mødtes med præsident Trump på Davos Økonomiske Verdensforum, 25. jan., 2018.

Theresa Mays anti-russiske korstog er intet andet end UK's krig mod Trump

Leder fra LaRouchePAC, 26. marts, 2018 – Lyndon og Helga LaRouche har hen over de seneste 35 år spillet en hovedrolle i udformningen af relationer mellem nationer til det bedre: gennem LaRouches idé til præsident Reagans Strategiske Forsvarsinitiativ (SDI) fra 1983, og gennem »LaRouche-

doktrinen« for stormagtsrelationer, som ledsagede denne idé; og gennem deres kampagne fra 1989 for den »Eurasiske Landbro«, som sluttelig bidrog til Kinas Bælte & Vej Initiativ, der nu udvikler mange nationer i hele verden. Hele vejen igennem var fjenderne af disse tiltag hen mod et nyt paradigme for udvikling, City of Londons finansimperium og britisk geopolitik.[1]

Denne tidligere, hyppigt skjulte virkelighed er pludselig, på dramatisk vis, blevet åbenlys. Den britiske premierminister Theresa May og udenrigsminister Boris »bondske« Johnson har tyranniseret USA og 14 europæiske nationer ind i en eskalerende konfrontation med Rusland, der tilsigter at ødelægge stormagtssamarbejde for fremskridt gennem projekterne i Bælte & Vej, og som meget hurtigt kan føre til verdenskrig.

I går understregede Helga Zepp-LaRouche, at London har gjort dette som en reaktion på miskrediteringen af det af britisk efterretning styrede Russiagate-kupforsøg mod præsident Donald Trump. Hun sprængte den udokumenterede sag om »russisk nervegift« som værende intet andet end Russiagate fortsat, genopfundet og genoplivet. Denne sags foreløbige succes, efter at Russiagate mod Trump var slået fejl, er ekstremt farlig, sagde hun. Både Kina og Rusland vil reagere på denne ændrede, transatlantiske dagsorden.

Kina har, gennem sin præsident Xi Jinping og sine partiorganer som *Global Times*, indset, at Kinas fredelige opkomst, konfronteret med et sandt stormløb af britisk geopolitisk og økonomisk krigsførelse, måske ikke vil få lov at blive let eller fredelig.

Men Kina har udløst en udviklingsdynamik og hæver produktivitet og levestandarder i mange nationer, såvel som i sin egen, og bruger et nyt koncept, som Lyndon LaRouche for 30 år siden kaldte »Verdenslandbro-udviklingen«. Kinas Bælte & Vej Initiativ tiltrækker nu også nationer fra selv Vesteuropa. Dets lederskab vil ikke lade sig standse af toldkrig eller

investeringsembargo; i stedet anvender det dette nye paradigme for at stoppe dem.

Som Helga LaRouche udtrykte det, så er Kina omsider i færd med at feje Londons århundredelange Malthus-politik og nulsums-geopolitik til side; og Kina erstatter det med et Nyt Paradigme for gensidig fordel for nationer, for udryddelse af fattigdom, videnskabeligt fremskridt og for »et fællesskab for en fælles skæbne«. Lyndon LaRouche har i 50 år insistere på nødvendigheden af denne udskiftning. Hans LaRouche-bevægelse har fremlagt ammunitionen til overvindelse af angrebene mod præsident Trump, som kommer fra britisk efterretning, og for de tiltag for en økonomisk politik, der kan virkeliggøre Amerikas fremtid på den »Nye Silkevej«.

[1] Se [Harley Schlangers præsentation af geopolitikken historie](#), fra serien, 'Hvad er det Nye Paradigme' (video; dansk pdf.)

Foto: Præsident Donald Trump i samtale med britiske PM Theresa May under et bilateralt møde i det ovale kontor, 27. januar, 2017. Premierminister May var det første statsoverhoved, der aflagde statsbesøg i Det Hvide Hus. (Official White House Photo)

Der er gode udsigter forude; Spræng det bort, som ligger i vejen!

Leder fra LaRouchePAC, USA, 12. marts, 2018 – Netop nu finder der udviklinger sted inden for sikkerhed og økonomi, som giver verden dramatisk gode udsigter, mens der på samme tid stadig

er operationer imod menneskeheden, om det så skyldes ondskab eller fej uvidenhed. Tiden er inde til at sprænge det bort, som ligger i vejen.

Der er fortsat fremskridt mht. Nordkorea. I dag og i morgen besøger sydkoreanske topudsendinge Kina, Japan og Rusland med førstehåndsbriefinger fra deres møde i Pyongyang for 10 dage siden, og fra deres møde med præsident Trump den 8. marts, hvor han annoncerede sin aftale om at mødes med den nordkoreanske leder, Kim Jong-un. I dag mødtes præsident Xi Jinping i Beijing med Chung Eui-yong, direktør for Sydkoreas Nationale Sikkerhedsafdeling. Xi takkede for Sydkoreas og det internationale samfunds arbejde og for deres fremtidige indsats. I morgen vil Chung være i Moskva til briefinger; og i Tokyo vil Sydkoreas direktør for National Efterretning briefe premierminister Shinzo Abe.

I dag sagde den sydkoreanske præsident Moon Jae-in, »Vi har nu en dyrebar chance for at atomafruste Koreahalvøen, etablere en permanent fredsorden og bygge en kurs for fælles fremgang for Syd- og Nordkorea. Hvis det lykkes os, vil der komme dramatiske forandringer i verdenshistorien, og Republikken Korea vil have spillet den ledende rolle«.

Den økonomiske sammenhæng for dette initiativ for fred i Østasien og globalt blev fremlagt i denne weekend i Beijing på de To Sessioners konvent (Folkekongressen og det Kinesiske Folks Konference for Politisk Konsultation) af handelsminister Zhong Shan i dennes arbejdsrapport og pressekonference. Han talte om den enorme indvirkning, som Bælte & Vej Initiativet (BVI) har haft, og på hvilket 140 lande har responderet, og især om udsigterne for Afrika. Blandt de særlige punkter, som Zhong fremlagde, var, at BVI nu frembringer en ny, global infrastrukturplatform. Dette vil blive forstærket gennem Kinas Internationale Importudstilling, den første nogensinde, i Shanghai til november. Zhang talte også om, hvordan nye innovationscentre vil blive etableret under BVI, som »skinnende perler« i Silkevejens perlekæde.

I Afrika vil BVI søge overensstemmelse med den Afrikanske Union og regionale multinationale programmer og bidrage til Afrikas evne til selvforstærkende vækst. I mellemtiden bliver der koordinering blandt nationale regeringsministerier, plus private og offentlige tredjepartskilder for resurser til jobskabelse og fattigdomsreduktion. Særlige kinesiske projekter omfatter »Happy Home«, »Anti-fattigdomsprojekterne« og »Sundheds-genrejsnings-projekterne«.

Det kommer alt sammen på et tidspunkt, hvor præsident Vladimir Putin har opfordret til diskussioner om en ny sikkerhedsarkitektur. De nye, strategiske våben, han annoncerede den 1. marts, repræsenterer spring inden for videnskab og teknologi for udvikling, såvel som drabskapacitet, som gør geopolitisk, »begrænset krig« umulig.

Det er en ny æra. Hvem kan modsætte sig forhandlinger om sikkerhed, økonomisk samarbejde og fred? Kun det mest depraverede, undermenneskelige væsen. Et eksempel er de 68 afdankede medlemmer af Obama-administrationen, der dannede deres gruppe »National Security Action« i sidste måned, for at arbejde for at afsætte Trump, verbalt angribe Kina og Rusland og forevige krig og ødelæggelse i demokratiets navn.

»Latterliggørelse« er, hvad de fortjener, anbefalede Helga Zepp-LaRouche i dag, der ligeledes opfordrede til at sprænge alle de Demokrater, som begår krigsmagervirksomhed, usandfærdighed og elementær inkompetence. »Vi befinder os ved et bemærkelsesværdigt vendepunkt«, sagde Zepp-LaRouche, »og disse mennesker enten reagerer ikke, eller også forsøger de at dække over det«. Det samme gælder deres modparter, de neokonservative Republikanere. Diane Saxe, medlem af LaRouchePAC Policy Committee, udtrykte det således, »De rørte pulversaften sammen; så drak de den selv«.

Tiden er for længst overskredet for Mueller-operationen til at stoppe, og for Trump til at blive frigjort til at gøre det job, præsidenten blev valgt til at gøre. Der er ingen

sikkerhed uden økonomiske aftaler, og vi kan få dette med LaRouches Fire Love og med den transatlantiske sektor, der omsider slutter sig til den Nye Silkevej.

Foto: Mødet mellem den nordkoreanske leder og højtplacerede regeringsfolk og Sydkoreas særlige delegation fandt sted i det Koreanske Arbejderpartis hovedbygning i Pyongyang den 5. marts, 2018. Kilde: KOCIS (korea.net)

LaRouchePAC Mandags- opdatering 12. marts 2018, med bl.a. uddrag af Putin- interview

Vært Matthew Ogden: I sidste uge dækkede vi det, Helga Zepp-LaRouche karakteriserede som et »Sputnik-chok«, med den russiske præsident Putins annoncering af en helt ny generation af strategiske våben, som gør alle ballistiske missilsystemer impotente og forældede, kunne man sige, for på en noget ironisk vis at låne et udtryk fra præsident Reagan. Disse nye våbensystemer, der nu er blevet testet og bevist af det russiske militær, reflekterer et virkeligt gennembrud i fysisk videnskab; det må man ikke se bort fra. Nye anvendelser af højt avancerede principper, såsom Mach 20 hypersonisk flyvning; fremdrift ved atomkraft i miniatureformat; styret laserteknologi; plasmaer, styresystemer; listen fortsætter. De har alle fuldstændig ændret den strategiske spillebane. Som vi fastslog sidste mandag, så har Putins annoncering på meget

dramatisk vis lagt den omgående nødvendige skabelse af en ny sikkerhedsarkitektur frem på bordet; en sikkerhedsarkitektur, der ikke er baseret på strategiske magtbalancer som under den Kolde Krig og gensidigt garanteret ødelæggelse (MAD-doktrinen), men én, der i stedet er baseret på gensidigt garanteret udvikling og win-win-samarbejde. Dette anerkendes på forskellig vis af ledende personer i USA og andetsteds, og dette adresseres meget, meget direkte af Helga Zepp-LaRouche, som fastslog denne pointe og krævede denne nye sikkerhedsarkitektur i sin internationale webcast i fredags. Her er, hvad Helga Zepp-LaRouche havde at sige:

»Tiden er inde til at gøre det, udenrigsminister Lavrov og præsident Putin begge har opfordret til – at sætte sig sammen ved forhandlingsbordet om en ny, global sikkerhedsarkitektur, som garanterer alles sikkerhed; USA, Rusland, Kina, Europa og naturligvis også mindre lande som de to Korea'er og mange andre lande, der stadig har mange problemer.

Øjeblikket er virkelig kommet for en komplet ændring af den strategiske organisation mellem nationer, for at satse på en global sikkerhedsarkitektur og gøre det, min mand foreslog med SDI, for sluttelig at gøre atomvåben teknologisk forældede. For, denne kurs, der kunne føre til den menneskelige arts udslettelse, må virkelig absolut forsvinde for evigt.«

Det, hun selvfølgelig refererer til, er de term nukleare våbens konstant stigende destruktive kraft, som kunne slette ikke alene menneskeligt liv, men alt liv på Jorden, flere gange, hvis disse våben nogensinde faktisk blev brugt.

Den selv samme dag, hvor præsident Putin kom med denne annoncering i sin årlige tale til den føderale forsamling, havde han tilfældigvis et interview med Megyn Kelly på programmet.[1] Hun var tidligere hos Fox og er nu hos NBC News; og naturligvis dominerede præsident Putins overraskelsesmeddelelse hovedparten af interviewet og gav ham en chance for at uddybe netop dette punkt, nemlig de

presserende nødvendige, åbne og ærlige forhandlinger mellem USA og Rusland og skabelsen af en eller anden form for ny sikkerhedsarkitektur. Hvor NBC kun udsendte en forkortet og meget redigeret version af dette interview, så blev det komplette udskrift af interviewet imidlertid offentliggjort, og det er vigtigt at høre et par uddrag af denne diskussion om dette spørgsmål, hvad præsident Putin sagde om dette spørgsmål:

Putin: »Alt det, jeg talte om i dag, skete ikke på vores initiativ; det er en respons på USA's ballistiske missilforsvarsprogram og Washingtons ensidige opsigelse af den Antiballistiske Missiltraktat (ABM) i 2002. Hvis vi taler om våbenkapløbet, så begyndte den i det øjeblik, hvor USA trak sig ud af ABM-traktaten. Vi ønskede at forhindre dette. Vi opfordrede vore amerikanske partnere til, at vi arbejdede sammen om disse programmer. For det første bad vi dem om ikke at trække sig ud af traktaten, ikke at ødelægge den. Men USA trak sig ud. Det var ikke os, der gjorde dette, men USA. Alligevel foreslog vi igen, at vi samarbejdede, selv efter dette. Jeg sagde til min daværende kollega, 'Forestil dig, hvad der ville ske, hvis Rusland og USA slog kræfterne sammen i det afgørende område for strategisk sikkerhed. Verden ville ændre sig i lang tid fremover, og niveauet af global sikkerhed ville nå op på sit hidtil højeste.' Vær venlig at lytte til mig og bring videre til jeres lyttere, hvad jeg nu vil sige. Vi holder diskussioner med vore amerikanske venner og partnere, folk, der i øvrigt repræsenterer regeringen, og når de påstår, at nogle russere blandede sig i de amerikanske valg, siger vi til dem – det gjorde vi for ikke så længe siden på et forholdsvist højt niveau: 'Men I blander jer konstant i vores politiske liv'. Vil I tro det, de benægter det ikke engang.

Ved du, hvad de sagde til os sidste gang? De sagde, 'Jo, vi blander os, men det har vi ret til, for vi spreder demokrati, og det gør I ikke, og derfor kan I ikke gøre det.'

Mener du, det er en civiliseret og moderne fremgangsmåde i internationale anliggender?

I går talte vi to om atomvåben, og om, at da USA og Sovjetunionen først indså, at de var på vej mod mulig gensidig ødelæggelse, så aftalte de regler for opførsel inden for sikkerhedssfæren, i betragtning af, at masseødelæggelsesvåben var tilgængelige ...

Det er stadig uvist, hvad den amerikanske politik over for Rusland vil være under den nuværende administration.

Mange ting er fortsat uafklaret, eftersom det endnu ikke har været muligt for os at etablere normale kontakter.

Det står imidlertid absolut klart, at den nuværende amerikanske præsident vedtog en specifik holdning med hensyn til indenrigspolitikken og besluttede at række ud til de mennesker, der var parat til at støtte hans kampagneløfter. Dette førte til hans valgsejr, og ikke en eller anden form for udefrakommende indblanding ...

Jeg mener, han er en erfaren person, en forretningsmand med stor erfaring, og han forstår, at, hvis man må gå i partnerskab med nogen, så må man behandle sin fremtidige eller nuværende partner med respekt, i modsat fald vil intet komme ud af det. Jeg mener, at dette er en rent pragmatisk fremgangsmåde ... Selv om dette er hans første embedsperiode som præsident, så lærer han hurtigt, og han forstår ganske udmærket, at udveksling af beskyldninger eller fornærmelser på vores niveau er en vej, der ikke fører nogen steder hen. Det ville kun betyde at fratage vore lande deres sidste chance for en dialog, simpelt hen den sidste chance. Dette ville være yderst beklageligt ... Hør her, Rusland og USA bør sætte sig ned og gennemdiskutere det for at sætte tingene på plads. Det er mit indtryk, at dette er, hvad den nuværende præsident ønsker, men han bliver forhindret i at gøre det af visse kræfter. Men vi er parat til at diskutere ethvert spørgsmål, det være sig

spørgsmål relateret til missiler, cyberspace eller kontraterrorbestræbelser.

Vi er parat til dette når som helst. Men USA må også være parat til det.

Den tid vil komme, hvor den politiske elite i USA vil blive tvunget af den offentlige mening til at gå i denne retning.

Vi er parate i samme øjeblik, vore partnere er parate.«

Ogden: Jeg mener, at dette er et meget direkte tilbud om, at USA og Rusland kunne sætte sig sammen og genåbne denne form for strategiske diskussioner, som var blevet lukket ned i den følgende periode af Bush-administrationen og især, absolut taget af bordet under Obama-administrationen.

Denne annoncering fra præsident Putin har interessant nok haft en virkning med at vække nogle mennesker her i USA, inkl. folk, der tidligere havde givet sig selv lov til at blive revet med i hele dette Russiagate-hysteri à la McCarthy-tiden, og som absolut bragte os til et punkt for meget farlig konfrontation. Her kommer et eksempel: En erklæring er blevet offentliggjort af nogle ledende, Demokratiske senatorer, der kræver den omgående indledning af nye, strategiske forhandlinger med Rusland. Disse senatorer er Bernie Sanders, Jeff Merkley, Dianne Feinstein og Ed Markey, som man ser af denne pressemeddelelse, som blev udlagt på senator Markeys webside. Her kommer et uddrag af, hvad denne pressemeddelelse siger:

»Midt i en forhøjet spændingstilstand over for Rusland, opfordrede de følgende senatorer Edward J. Markey (D-MA), Jeff Merkley (D-OR), Dianne Feinstein (D-CA) og Bernie Sanders (I-VT) indtrængende udenrigsminister Rex Tillerson til at indlede en ny runde af strategiske forhandlinger med Rusland, uden tøven:

Kære udenrigsminister Tillerson:

Vi skriver for at indtrængende at opfordre Udenrigsministeriet til at sammenkalde til den næste Strategiske Dialog mellem USA og Rusland så snart som muligt. En Strategisk Dialog mellem USA og Rusland er mere presserende nødvendig i kølvandet på præsident Putins offentlige tale den 1. marts, hvor han refererede til flere nye atomvåben, som Rusland angiveligt er i færd med at udvikle, inklusive et krydsermissil og en atomundervandsdrone, og som i øjeblikket ikke er begrænset af New START-traktaten, og som ville være destabiliserende, om deployeret.

USA bør som hastesag engagere i dialog med Rusland for at undgå fejlregninger og mindske sandsynligheden for en konflikt ...

Der er ingen garanti for, at vi kan gøre fremskridt med Rusland om disse spørgsmål. Men selv på højdepunktet af spændinger under den Kolde Krig var USA og Sovjetunionen i stand til at gå ind i en dialog om spørgsmål om strategisk stabilitet.

Ledere fra begge lande mente, som vi også bør i dag, at atomvåbens utrolige, destruktive kræfter er grund nok til at gøre enhver indsats for at mindske chancen for, at de nogensinde igen vil blive brugt.«

Ogden: Dette er selvfølgelig særdeles signifikant og er en refleksion af det faktum, at Putins annoncering er kommet som en slags alarmopkald. Andre ledende personer har genlydt af den samme alarm; prof. Stephen Cohen har sagt, at vi omgående må indlede denne form for strategiske forhandlinger med Rusland; hr. Ray McGovern har fastslået samme pointe i en artikel, der blev udgivet på ConsortiumNews. Men jeg mener, at det faktum, at disse fire, Demokratiske senatorer har udstedt dette krav, bør ses som et meget signifikant, potentielt brud i hele denne kontrollerede narrativ, som er blevet påtvunget Washington, og især det Demokratiske Parti. Og alt imens Demokraterne har givet sig selv lov at falde ind i denne form

for partiske spil og er blevet overtaget i de seneste måneder af denne Obama-Hillary-krigsmagermentalitet; på trods af dette, og på trods af hele denne igangværende Russiagate-narrativ, så har præsident Trump fortsat fastholdt sin overbevisning om, at samarbejde med Rusland og med Kina, for den sags skyld, ville være 'en meget god ting, ikke en dårlig ting', med hans ord. Der er virkelig reelle kriser, som denne planet konfronteres med lige nu, som kun kan løses gennem denne form for samarbejde mellem stormagterne, og ikke ensidigt gennem et enkelt lands handlinger. Et eksempel er antiterror-styrken, som præsident Putin har opfordret til i form af en alliance mellem USA, Rusland og andre lande for faktisk at bekæmpe international terrorisme; eller, et andet fremragende eksempel, og som nu giver gevinst, er det, præsident Trump har været i stand til at opnå gennem samarbejde med Kina og hans direkte relation til præsident Xi Jinping inden for området for at fremme muligheden for fred på Koreahalvøen i en grad, der går langt længere end vi har set i årtier.

Følg resten af Matthew Ogdens opdatering på videoen. Vi kan desværre ikke udlægge et engelsk udskrift.

[1] Se https://www.youtube.com/watch?v=9mhi_AyQAYw

Vesten er blevet overløst;

men krigsmagerne er i panik og tilskynder til krig

Leder fra LaRouche PAC, USA, 11. marts, 2018 – Vesten har »gået i søvne i deres arrogance«, sagde Helga Zepp-LaRouche i denne weekend; først kom de for sent til båden med Kinas Nye Silkevej, og nu er de blevet overlistet af Vladimir Putins dramatiske annoncering den 1. marts om, at Rusland med held har udviklet våbensystemer, baseret på nye fysiske principper, der gør missilforsvarssystemet, der er deployeret omkring Rusland og Kina, ubrugelige og forældede. Det ynkelige forsøg på at miskreditere Putins annoncering som værende et svindelnummer, baseret på den kendsgerning, at de brugte animationer snarere end videoer til at demonstrere det nye, hypersoniske missil, faldt i dag til jorden med det Russiske Forsvarsministerium, der udlagde videoer af den succesfulde testning af Kinzhal aero-ballistiske, hypersoniske missil (se nedenstående rapport).

Responset fra den kriminelle bande, der udgjorde Obama-administrationen – og som i stigende grad nu afsløres af modige medlemmer af Kongressen som medskyldige i det britiske MI6's bestræbelse på at bringe Donald Trumps amerikanske regering til fald – har nu åbenlyst bekendt kulør og etableret en ny organisation ved navn, »National Security Action«. Organisationen, en bogstavelig talt 'blå bog' over persongalleriet i Obama-administrationen, har udtrykkeligt til formål at fjerne Trump fra præsidentskabet og vende tilbage til Obamas forberedelse til krig med Rusland og Kina. Sammensat af 68 af de ledende medlemmer af Obama-administrationen (de bør kaldes »68-erne« til ære for udløsningen af modkulturen i 1960'erne, som drev landet ud i økonomisk og social disintegration), så erklærer deres politiske programmer, at Trump er »uegnet til at lede«, at han

har vist »ansvarsløshed« for at have afsløret og udrenset korrupsionen i FBI og andetsteds og, det mest åbenlyse, at, »i stedet for at konfrontere Vladimir Putin for dennes skamløse og fortsatte angreb på vort demokrati, så bukker Trump for Moskvas luner« og nægter at »forsvare sig over for Kina«. Mens sandheden er, at Trumps besøg til Beijing sidste november hjembragte \$283 mia. i kinesiske investeringer i amerikansk infrastruktur, industri og landbrug som en del af Trumps forpligtelse over for en genrejsning af amerikansk økonomi, så bliver dette ignoreret af de ynkelige »68'ere«, der i stedet klager (uretmæssigt) over, at »Trump's familieforetagender fik særlige aftaler, efter Trump mødtes med den kinesiske præsident«.

Ironisk nok, så går en af deres klager ud på, at »Trump's uberegnelige opførsel har hævet risikoen for en katastrofal konflikt med Nordkorea«. Dette dokument blev udgivet den 27. februar, blot få dage før det historiske gennembrud 8. marts for en løsning af Koreakrisen, da Trump aftalte at mødes med Kim Jong-un til atomnedrustningsforhandlinger. Det var Obama-administrationen, der nægtede at forhandle med Nordkorea – ja, de hilste faktisk Nordkoreas atomvåbenbyggeri velkommen, eftersom det udgjorde et påskud for den massive oprustning af atomvåben og missilsystemer omkring Kina, kendt som Obamas doktrin, »omdrejningspunkt Asien«. Trump har erklæret dette »omdrejningspunkt« for forbi og har opnået gennembruddet i Korea ved at arbejde tæt sammen med Kina og Rusland. Så hvem er det, der »hævede risikoen for en katastrofal konflikt«, og som stadig gør det i dag?

Kendsgerningen er, at Silkevejsånden er i færd med at vinde, og de nationer, der bliver ladet tilbage, har kun sig selv at takke for at holde fast ved City of London og Wall Street snarere end at lytte til Lyndon LaRouches vise ord om at genindføre det Amerikanske System for fysisk økonomi og tilslutte sig den Nye Silkevej.

Foto: Vladimir Putin besvarede spørgsmål fra NBC-ankermann,

Megyn Kelly. Interviewet blev optaget i Kreml den 1. marts, 2018, og i Kaliningrad den 2. marts. (en.kremlin.ru)

Senatorer opfordrer indtrængende Trump-administrationen til at fremskynde nye forhandlinger om strategi med Rusland

9. marts, 2018 – Fire amerikanske senatorer opfordrede, i et brev af 8. marts, indtrængende Trump-administrationen til at indlede en ny runde forhandlinger om strategi med Rusland, uden tøven.

Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov responderede allerede i dag, fra sit besøg til Etiopien, og sagde, »Vi er altid gået ind for yderligere dialog om strategisk stabilitet mellem Rusland og USA«.

De fire senatorer, Edward Markey (D-MA), Jeff Merkley (D-OR), Dianne Feinstein (D-CA) og Bernie Sanders (I-VT), skrev til udenrigsminister Rex Tillerson, »En amerikansk-russisk strategisk dialog er mere presserende nødvendig efter præsident Putins tale den 1. marts, hvor han refererede til flere nye atomvåben, som Rusland angiveligt skulle være i færd med at udvikle, inklusive et krydsermissil og en atomundervandsdrone, der i øjeblikket ikke er nogen begrænsninger for iflg. New START-traktaten, og som ville være

destabiliserende, om deployeret.«

Senatorernes brev anerkendte, at USA har uoverensstemmelser med Rusland mht. flere spørgsmål, inklusive angivelige overtrædelser af Traktaten om Mellemdistanceraketter og Atomvåbenprogrammer (INF-traktaten indgået mellem Reagan og Gorbatsjov, -red.); angivelig russisk indblanding i amerikanske valg og udenrigspolitiske spørgsmål: »Det er imidlertid som følge af disse politiske splittelser, og ikke på trods af dem, at USA som en presserende nødvendighed bør gå i dialog med Rusland for at undgå fejlregninger og mindske sandsynligheden for konflikt«, skrev senatorerne.

Brevet fortsætter, at INF-traktaten kan løse en angivelig »krænkelse fra Ruslands side gennem eksisterende bestemmelser i traktaten eller nye, gensidigt acceptable bestemmelser«. Brevet erklærer også, at den Nye START-traktat, som trådte i kraft i 2011, og som indeholder bestemmelser om tusinder af dataudvekslinger og on-site inspektioner, »også kunne regulere to af de nye våbentyper, som præsident Putin refererede til den 1. marts«.

Brevet slutter: »Der er ingen garanti for, at vi kan opnå fremskridt med Rusland om disse spørgsmål. Men selv på højdepunktet af den Kolde Krig var USA og Sovjetunionen i stand til at indgå i dialog om spørgsmål om strategisk stabilitet. Ledere fra begge lande mente, som vi også bør i dag, at atomvåbens utroligt destruktive kræfter er grund nok til at gøre enhver indsats for at mindske chancen for, at de nogensinde igen bliver brugt.«

Foto: USA's præsident Ronald Reagan og Sovjetunionens sidste leder, Mikhail Gorbatsjov, afsluttede den Kolde Krig med blandt andet INF-traktaten, der skulle fjerne mellemdistancevåben

Det iboende strategiske skifte i Putins »Sputnik-chok«. Helga Zepp-LaRouche i Nyt Paradigme Webcast, 9. marts, 2018

Jeg vil gerne opfordre vore læsere til ... at læse følgende artikel af min mand, som blev udgivet 30. marts, 1984 ... : »Draft Memorandum of Agreement between the United States and the U.S.S.R.« Jeg har altid ment, at dette særlige dokument var et af de mest fremsynede og visionære artikler af de mange, mange skønne artikler, min mand har skrevet i årtiernes løb, for dette var et år efter, at SDI blev foreslået af præsident Reagan. Som vi ved, så var modreaktionen mod dette forslag utroligt. Det kom fra kredsene omkring Bush i Reagan-administrationen, men det kom også fra Ogarkov-lejren i det sovjetiske militær. Så efter et år fremsatte min mand et meget fremsynet forslag, som var ideen om at grundlæggende set at opløse NATO- og Warszawapagt-blokkene; og bruge samarbejdet mellem NATO og Warszawapagten – men i særdeleshed USA og Sovjetunionen – til at udvikle våben baseret på nye, fysiske principper; anvende dem i civilsektoren til at forårsage en videnskabsdrevet virkning; og dernæst bruge den øgede produktivitet i begge økonomier – men især også i den sovjetiske økonomi – til at gennemføre en betydningsfuld overførsel af teknologi til udviklingslandene og overvinde disses underudvikling og ophøre med at bruge udviklingslande til stedfortræderkrige mellem supermagterne. Principperne, der blev fremlagt i denne artikel, for det politiske grundlag for en varig fred, må være alle nationers absolutte, betingelsesløse suverænitet; samarbejde mellem suveræne

nationalstater; ubegrænsede muligheder for at deltage i fordelene ved teknologisk fremskridt, til alle og enhvers gensidige fordel; og så fremdeles.

Download (PDF, Unknown)

En olivengren fra Putin; Endnu én fra Trump; – og en stor overraskelse fra Italien

Leder fra LaRouche PAC, USA, 7. marts, 2018 – Den tidligere russiske udenrigsminister Igor Ivanov, der i går skrev om den russiske præsident Vladimir Putins tale, som hørtes i hele verden, om nye, russiske, økonomiske politikker og strategiske våbensystemer med ny teknologi, understregede, »Rusland tilbyder en olivengren, ikke atomkrig«. Dette er sandt. Den fornuftige respons til Putins annonceringer er klar, og elementer af den fremmes allerede af visse veteraner af præsident Reagans Strategiske Forsvarsinitiativ (SDI). Genopliv SDI som et forceret program, baseret på teknologisk samarbejde mellem USA og Rusland, med det formål at udvikle opsnapping af missiler baseret på nye, fysiske principper og de seneste plasmateknologier og teknologier for dirigeret

energi.

Det blev præsenteret i sin helhed i 1984 i »**The LaRouche Doctrine: Draft Memorandum of Agreement between the U.S. and the U.S.S.R**« om betingelser for fred, teknologi og økonomiske politikker for udvikling af tredjelande, våbenpolitikker og forhandlinger om nedrustning.

Putin tilbyder nu en ny mulighed for dette nye fredsparadigme. Første gang omdøbte kredse omkring Bush og Kissinger SDI til blot »antimissil-missiler«, og trak dernæst USA ud af ABM-traktaten i 2002. Idet de tænkte, at Rusland var ruineret, og med kun sin strategiske missilstyrke tilbage, var Bush-planen – Obama fortsatte den – at omringe Rusland med antimissil-jagerfly og slå Rusland ud af selv af klubben for atommagter. Putin har netop demonstreret, hvilken strategisk fiasko, det var; hans annonceringer frembyder en mulighed for igen at forhandle som ligeværdige stormagter. Det kan føre til en genoplivning af Strategisk Forsvarsinitiativ, og mere – til at bruge nye, fysiske principper for at forsvare Jorden mod asteroide- eller meteornedslag, og til at opgradere energiproduktion, industri, landbrug og medicin, som LaRouche forklarede det i 1984.

Præsident Donald Trump, som forstår gensidigt fordelagtige stormagtsrelationer, på trods af alle angrebene mod ham for det, har også udtrykkeligt udtalt, at hans politik over for Korea er samarbejde med Kina for at få direkte forhandlinger med Nordkorea, atomvåbenfrihed og fred på halvøen. Alene dette kunne skaffe det ønskede resultat, hvis nogen politik kan.

Præsidenten går op imod hele Washington ved at nægte at målrette sine handelsstraffe udelukkende mod Kina og Rusland, som det er blevet krævet af britisk geopolitik i imperiestil. Han må gå videre end det og må tilslutte USA det nye paradigme for økonomisk udvikling og fred, repræsenteret af Kinas Bælte & Vej Initiativ. Dette er afhængigt af, at kandidater og valgte regeringsfolk (Kongres og Senat) kræver det i

valgkampagnen i 2018, med en økonomisk politik for USA, kendt som »LaRouches Fire Love«.

I en velkommen overraskelse har vælgerne i Italien netop stemt på nationale kandidater, der stillede op på politiske handlinger, som er foreslået af LaRouche: Glass-Steagall opbrydning af storbanker og statslig bankpraksis for at yde kredit til industri og infrastruktur. LaRouche-bevægelsen i Italien, kendt som Movisol, har i en udtalelse efter valget sagt: »Movisol er den eneste kraft i Italien, der kan samle alle partier, på trods af deres uoverensstemmelser, omkring disse punkter: LaRouches Fire Love og Kinas Nye Silkevej. En regering kan, og må, dannes på basis af dette ...«

Dette er afgørende åbninger for et nyt paradigme for menneskeligt fremskridt.

Foto: Den russiske præsident Putin i et møde i Agenturet for Strategiske Initiativers Bestyrelse. 7. marts, 2018. (en.kremlin.ru)

Afslutningen på geopolitik kræver et nyt menneskebegreb

Leder fra LaRouche PAC, USA, 6. marts, 2018 – Den hastige udvikling omkring den koreanske halvø er en indikation af, hvor hurtigt, den globale, strategiske situation ændrer sig i kølvandet på den russiske præsident Vladimir Putins forbløffende tale til nationen den 1. marts.

Efter at have modtaget en delegation på højt niveau fra Sydkorea, har Kim Jong-uns nordkoreanske regering indvilget i at forhandle direkte med USA; diskutere atomvåbenfrihed, så

længe dens sikkerhed er garanteret; og afstå fra alle prøveaffyringer af atommissiler eller ballistiske missiler, så længe dialogen står på. I denne uge vil sydkoreanske topudsendinge rejse til Washington, D.C., for at briefe præsident Trump, og vil dernæst besøge Kina, Rusland og Japan for lignende formål.

Da nyhederne om det koreanske gennembrud først blev offentliggjort den 6. marts, tweetede præsident Trump prompte, at der »blev gjort mulige fremskridt i forhandlinger med Nordkorea«, at »der gøres seriøse forsøg fra alle de berørte parter side«, og at USA er »parat til at satse hårdt i begge retninger«.

Hvad er den dynamik, der ligger bag disse udviklinger?

På en måde kan man sige, at både Rusland og Kina har introduceret »nye politiske principper« – dvs., overraskelsesflanker – i den globale, strategiske situation, som ikke alene har taget Det britiske Imperium og dets allierede på Wall Street og i Washington på sengen, men også har efterladt dem fortumlede, hvor de forsøger blot at finde ud af, hvad det var, der ramte dem. De lider af en nagende frygt for, at fundamentet af deres opbyggede, geopolitiske struktur er ved at smuldre.

Deres frygt er velbegrundet.

Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouches ugentlige webcast, der sendes 8. marts, vil diskutere spørgsmålet om »Det iboende strategiske skifte i Putins 'Sputnik-chok'«. I går understregede fr. Zepp-LaRouche i diskussioner, at, i denne ekstremt hastigt skiftende verden, er vore modstandere ved at blive desperate over det faktum, at de tydeligvis kom for sent til båden. Dette er sket pga. deres arrogance – en arrogance, der er affødt af deres dybe helligelse til radikal empirisme. De benægter selve den menneskelige eksistens' kreativitet, og således også, at noget som Putins militære

annoncering, eller Kinas succesrige Bælte & Vej, overhovedet kan eksistere.

Og man kan være fuldstændig sikker på, fremhævede Zepp-LaRouche, at Ruslands videnskabelige præstationer inden for militæret, samt Putins hermed relaterede understregning af kreativitet og teknologisk fremskridt som drivkraft for den fysiske økonomi, er koordineret med Kina. Husk Kinas Sejrsdagsparade i september 2015, med Putin og den kinesiske præsident Xi Jinping, der stod sammen og betragtede det, mindede hun om. Husk, at Rusland og Kina har en omfattende strategisk alliance.

Dette er de skiftende, strategiske realiteter, udtalte Zepp-LaRouche. Vesten er langt bagud mht. den nye, militære realitet, den Nye Silkevej og ligeledes det faktum, at kolonialisme *de facto* er afsluttet med forpligtelserne omkring Afrikas storprojekt Transaqua.

Briterne er især gået i panik over udviklinger i USA, der viser, at præsident Trump viser sit potentiale til at bryde ud af den geopolitiske kasse i det hele taget – sådan, som det antydes gennem udviklingerne omkring Korea – en kasse, som briterne har lukket de fleste amerikanske præsidenter inde i gennem de seneste 50, endda 100, år.

Men hver eneste af disse situationer – fra Afrika til Rusland, til USA og endda til Kina – kræver det enestående input fra Lyndon LaRouches videnskabelige metode, for at opnå deres erklærede hensigter. Helga Zepp-LaRouche understregede, at vi udgør den eneste kraft, der kan bringe folk fra totalt forskellige ender af spektret – både internt i landene og internationalt – til ét bord, baseret på højere principper.

Med dette formål for øje citerer vi endnu engang i dette forum indledningen af Lyndon LaRouches dokument fra 30. marts, 1984, »LaRouche-doktrinen: Udkast til Memorandum om Aftale mellem Amerikas Forenede Stater og USSR« (**The LaRouche Doctrine:**

Draft Memorandum of Agreement Between the United States of America and the U.S.S.R.), hvis principper fortsat er lige så skarpe og uundværlige i dag, efter Putins »Sputnik-chok«, som de var for 34 år siden, da de blev skrevet. (Hele dokumentet kan, og bør, læses og er genoptrykt i *EIR*, 9. feb., 2018):

»Det politiske fundament for en varig fred må være:

- a) Hver eneste nationalstats ubetingede suverænitet, og
- b) Samarbejde mellem suveræne nationalstater med det formål at fremme ubegrænsede muligheder for at nyde godt af de teknologiske fremskridts fordele, til gensidig fordel for alle og enhver.

Det mest afgørende træk for en aktuel gennemførelse af en sådan politik for varig fred er en dybtgående ændring af de monetære, økonomiske og politiske relationer mellem de dominerende magter og så de relativt underordnede nationer, der ofte klassificeres som 'udviklingslande'. Med mindre de uligheder, der stadig eksisterer i kølvandet på moderne kolonialisme, progressivt afhjælpes, kan der ikke være nogen varig fred på denne planet. For så vidt, som USA og Sovjetunionen anerkender, at fremskridt inden for arbejdskraftens produktive evne på hele planeten er i begges vitale, strategiske interesse, er de to magter forbundet, i denne grad og på denne måde, af en fælles interesse. Dette er kernen i de praktiske, politiske og politisk-økonomiske politikker, som er afgørende for skabelsen af en varig fred mellem disse to magter.«

Foto: Både Nord- og Sydkorea har aftalt et tredje topmøde i april. Her, Sydkorea sendte en delegation til Nordkorea i to dage for at sikre et møde med den nordkoreanske leder Kim Jong-un. KOCIS (korea.net)

Det Gamle Paradigme i det transatlantiske område er døende – briterne i panik

Leder fra LaRouche PAC, USA, 5. marts, 2018 – I løbet af den forgangne uge har præsident Trump smadret briternes og deres agenter i det miskrediterede efterretningsapparat fra Obama-tidens bestræbelser på at opfinde en retfærdiggørelse for krig med Rusland og Kina. De vestlige medier udløste en strøm af fordømmelser af Kina og præsident Xi Jinping i særdeleshed efter meddelelsen om, at begrænsninger af embedsperioder ville blive fjernet fra Kinas forfatning, og kaldte Xi en hensynsløs diktator, en ny livstidskejser og en fare for verden. Trump responderede under en privat middag med Republikanere: »Han er nu præsident for livstid. Præsident for livstid. Nej, han er storslået. Og hør engang, dette kunne han gøre. Det skulle vi måske prøve en eller anden dag?« De ynkelige mediehorer gik bersærk.

Den juridiske lejemorder Robert Muellers kupforsøg imod Trump på vegne af britisk efterretning, og som har til hensigt at standse Trumps samarbejde med præsident Putin, er ved at sygne hen. Et af Muellers mål sagde i dag, at han ville ignorere Muellers stævning, kaldte det en »heksejagt« og tilføjede: »Lad ham arrestere mig.« To Republikanske kongresmedlemmer har krævet en særlig anklager til at efterforske FBI's forbrydelser med at bruge den skandaløse rapport fra den britiske efterretningsagent Christopher Steele til at retfærdiggøre udspionering af Trumps valgkampagne. I dag tweetede Trump selv, at Obama bar skylden for denne heksejagt:

»Hvorfor udløste Obama-administrationen en efterforskning af Trump-kampagnen (med nul bevis for forseelser) længe før valget i november? Uørt. Større end Watergate.«

Samtidig demonstrerer Trump, at han bekæmper de neokonservative i det Republikanske Parti lige så intenst som dem i det Demokratiske Parti. I en tale ved et Republikansk fundraiser-møde i Florida, kaldte Trump invasionen af Irak for »den værste, enkeltstående beslutning, der nogensinde er truffet« og som svarer til at kaste en kæmpesten ned midt i et hvepsebo. Her står vi så, som denne verdens fjolser, fordi vi havde dårlige politikere, der kørte vores land i lang tid. Det var Bush. Endnu et virkeligt geni. Det var Bush.«

Briterne er gået i panik. Denne uges *New Yorker*-magasin udgav en lang artikel for at dække over MI6-agent Steeles rolle, med overskriften, »Hvordan eks-spionen forsøgte at advare verden om Trumps forbindelser til Rusland«. Interviewet med Steele forsøger at dække over briternes rolle i den forræderiske bestræbelse på at bringe USA's regering til fald og fremprovokere en krig med Rusland.

Panikken er også fremkaldt af chokeffekten over præsident Putins annoncering den 1. marts af nye, russiske militære kapaciteter, som gør USA's og NATO's ring af missilforsvarssystemer rundt om Rusland impotente og ubrugelige, og som Helga Zepp-LaRouche har karakteriseret som en ny »Sputnik«-alarmklokke for verden. Wall Street-spekulanternes systemiske overtagelse af USA's økonomiske politik siden mordet på præsident Jack Kennedy gjorde det muligt for de narkodopede drenge i City of London og på Wall Street at svælge i deres forlorne penge, men det står nu klart, at ødelæggelsen af Vestens produktive og videnskabelige kapaciteter til fordel for 'funny money', 'Matador-penge', har sin bagside i ødelæggelsen af enhver reel rigdom. Putin fastslår den samme pointe ved at insistere på, at det russiske militære gennembrud er et resultat af et kompleks, der »omfatter videnskab, uddannelse, personel og moderne

fremstillingsfaciliteter«, præcis det, som USA har opgivet til fordel for hurtige profitter gennem hasardspil. Putin tilføjer: »Det giver os stort håb, at alt det kan bruges og anvendes i civile industrier.«

Langt fra at være en trussel mod Vesten, har Putin opfordret Vesten til endelig at omstøde deres unipolære fantasier og sætte sig sammen med Rusland og andre og udarbejde midlerne til global fred og globalt samarbejde.

Trump arbejder også sammen med den sydkoreanske præsident Moon Jae-in for at skabe betingelserne for at løse den nordkoreanske krise. En sydkoreansk delegation til Nordkorea mødtes i dag med Nordkoreas leder Kim Jong-un, for at »overbringe præsident Moons hensigt om at bevare strømmen af inter-koreansk dialog og forbedre relationerne for at opnå en varig fred og en atomvåbenfri koreansk halvø ... så vel som en dialog mellem Nordkorea og USA og det internationale samfund«, som lederen af den sydkoreanske delegation sagde til pressen. I sidste weekend sagde Trump, at der afgjort vil komme forhandlinger mellem Washington og Pyongyang. Briterne og de neokonservative er rædselsslagne, eftersom Koreakrisen er deres primære (kunstige) retfærdiggørelse af deres militære ring rundt om Kina.

Det gamle paradigme er i færd med at smuldre. Italiens parlamentsvalg i søndags smed begge grene af de etablerede, politiske institutioner ud, ligesom de tyske valg for fem måneder siden efterlod de traditionelle partier i total forvirring. Efter fem måneders mundhuggeri, fik de afdankede tyske partier (SPD-CDU-CSU) endelig skruet en regering sammen i søndags, som er lige så stabil som en tobenet stol. Ligesom i USA er den eneste vej til vækst og stabilitet i Europa at erkende det gamle paradigmes død og vedtage de politikker, som Lyndon LaRouche for længe siden har formuleret – Glass-Steagall bankreform; etablering af nationale bankinstitutioner i Hamiltons tradition; skabelse af massiv statskredit til en videnskabelig, økonomisk drivkraft og infrastruktur; og fuldt

samarbejde med Kina og Rusland om den Nye Silkevej. Dette er sandhedens time.

Foto: Præsident Donald J. Trump adresserer nationen efter det tragiske skyderi på en skole i Florida. 15. februar, 2018. (Official White House Photo by Joyce N. Boghosian)

Putin leverer et nyt 'Sputnik-chok': 'Nu vil de lytte til os!'

Leder fra LaRouche PAC, 4. marts, 2018 – Her følger uddrag fra en kommende artikel af Helga Zepp-LaRouche:

I en transatlantisk atmosfære af hysteri over for Rusland og Kina, som kun kan ses som førkrigs-propaganda, kastede Putin en bombe i sin årlige Tale til Nationen, der har omdefineret den strategiske balance:

Han annoncerede, at russiske styrker har fået våben, baseret på nye fysiske principper, inklusive et nyt, 'avantgarde' interkontinentalt ballistisk missil, der kan bevæge sig med 20 gange lydens hastighed og har et fremragende navigeringssystem. Det kan derfor udmanøvrere alle eksisterende luftforsvars- og missilforsvarssystemer og gøre dem forældede.

Disse nye systemer, der omfatter krydsermissiler, der drives frem af atomkraft, hurtige ubådsdroner og laservåben, er Ruslands svar på den ensidige opsigelse af ABM-traktaten fra USA's side i 2002, samt på lanceringen af det globale, amerikanske missilforsvarssystem. Siden da har alle

forhandlinger blot været tale for døve øren. »De lyttede ikke til os. De vil lytte til os nu!«, understregede Putin.

Responsen fra de vestlige medier og politikere rangerede fra forsøg på at latterliggøre Putins nye arsenaler som værende teknologisk umulige – at latterliggøre dem som 'buldren før valget' – og til bekymringer over et nyt våbenkapløb; som om et sådant ikke længe har fundet sted, takket være NATO's udvidelse mod øst.

Disse responser reflekter, igen, det faktum, at tilhængere af det neoliberale dogme kun kan se verden gennem deres geopolitiske, konkave briller. De undervurderer tydeligvis Ruslands militære forskningskapaciteter, ligesom de i årevis har undervurderet den dynamik, der udgøres af Kinas Nye Silkevej ...

Faktisk oplever vi i øjeblikket en epokegørende forandring. Den periode på næsten 600 år, siden den italienske renæssance og fremvæksten af den suveræne nationalstat, og hvor oligarkiske regeringsformer og regeringsformer, der var helliget det almene vel, eksisterede side om side, er ved at være forbi. Det nye paradigme, en ny fase i menneskets udvikling, kommer allerede til syne. Det, der kommer nærmest til dette, er Xi Jinpings vision for et fællesskab for en fælles skæbne – det koncept, at ideen om »en menneskehed«, er sendt ud til alle nationer. Den økonomiske ækvivalent til dette er den Nye Silkevej, hvor alle suveræne nationer arbejder sammen på basis af samarbejde til fælles fordel.

Det, vi i øjeblikket oplever, med alle de ubeviselige beskyldninger om »russisk hacking«, »indblanding i demokratiske valg«, »kinesisk overherredømme«, »autoritære systemers trussel mod det vestlige, demokratiske system og menneskerettigheder«, osv., er ikke andet end det sidste gisp fra det nu svigtende, oligarkiske system. Dette systems næste finanskrise – der har åbnet op for et svælg mellem rig og fattig, og hvis politik for evindeligt krig har bragt os både

flygtningekrisen og en voldsepidemi blandt unge mennesker og i den såkaldte underholdningsindustri – vil blive værre end den i 2008.

Tiden er inde for fornuftige mennesker til at reflektere. Vi bør bruge dette nye Sputnik-chok og gøre det, Putin nævnte i sin tale: »Lad os sætte os ved forhandlingsbordet og arbejde sammen om at udarbejde et nyt og relevant system for international sikkerhed og en holdbar udvikling for hele den menneskelige civilisation.«

Menneskeslægten er den eneste kreative art, vi kender. Det, der adskiller os fra alle andre væsener, er det menneskelige intellekts evne til uophørligt at opdage kvalitativt nye principper i det fysiske univers og anvende dem i produktionsprocessen, og således forbedre menneskehedens levebrød, produktivitet og forventede levealder. Vi er kommet til et punkt i historien, hvor vi kan og må realisere vores identitet som en planetarisk art, der kollektivt kan garantere sin egen overlevelse på længere sigt.

Foto: Præsident Putins tale for den føderale forsamling, 1. marts, 2018. Moscow (en.kremlin.ru)